

Scenariusz warsztatów na podstawie książki

„Jeżynowy Lis. Tajemnica krańca świata”

CELE ZAJĘĆ:

- integracja grupy
- tworzenie klimatu bezpieczeństwa i zaufania w grupie
- rozszerzenie katalogu sposobów radzenia sobie z trudnymi sytuacjami
- rozwijanie empatii
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania
- wzmacnianie poczucia własnej wartości
- rozwijanie wyobraźni, twórczego i symbolicznego myślenia
- trening kreatywności

METODY PRACY:

- zabawy integracyjne
- głośne czytanie
- tworzenie własnych projektów

ŚRODKI I MATERIAŁY:

- plakietki bądź naklejki – do stworzenia wizytówki
- krzesła ustawione w okrąg
- książka „Jeżynowy lis. Tajemnica krańca świata”, Wyd. Kropka
- sztywny papier ozdobny
- kolorowe kartonowe kartki
- kolorowe czasopisma – do kolażu
- naklejki, wstążki – do ozdobienia kartek

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Uczestnicy siedzą na krzesłach ustawionych w okrąg. Osoba prowadząca wita uczestników i przedstawia zasady obowiązujące podczas spotkania (mówi osoba jedna osobą, nikt nie wygłasza opinii, mogących sprawić komuś przykrość, wszystkie działania odbywają się w sposób bezpieczny).

1. Nadaj sobie imię

Osoba prowadząca zachęca uczestników żeby, zastanowili się, jakie „tajemnicze” imię chcieli by dzisiaj nosić złożone z przymiotnika i rzeczownika (np. Aksamitna woda) i napisali ją na swoich wizytówkach. Warto zapytać, dlaczego akurat takie „imię” uczestnik sobie wybrał.

2. Zabawa integracyjna – Wszyscy, którzy...

Uczestnicy siedzą w kręgu na krzesłach (jest krzesło mniej niż uczestników). Osoba, która nie ma miejsca i stoi mówi: „Wszyscy, którzy tak jak ja... (i wybiera jakąś rzecz, którą lubi np. pizzę) zamieniają się miejscami. Osoby, które poczuły się zaproszone, powinny jak najszybciej zamienić się miejscami. Osoba, której nie udało się znaleźć miejsca wydaje kolejne polecenie. Warto przeprowadzić co najmniej kilka rundek, aż grupa się nasyci zabawą. Słowo ostrzeżenia – ustanówmy zasadę, żeby uczestnicy mówili o rzeczach, nie ludziach i raczej o tym, co lubią, a nie czego nie lubią. Pomaga to uniknąć jakichkolwiek oznak wykluczenia.

3. Zabawa wprowadzająca - Lustro

Uczestnicy dobierają się w pary. Jedna osoba wykonuje dowolne ruchy, a druga jest jej lustrzanym odbiciem. Po krótkiej zabawie następuje zamiana ról.

4. Czytanie fragmentu – s. 30

„Megan zawsze próbowała go z kimś zaprzyjaźnić. Miała dobre intencje. Martwiła się o niego, bo uważała, że zbyt często przebywa sam. Nie chodził ani na boisko ani na urodziny kolegów. Nie dlatego, że inni go unikali – po prostu nie przychodził im na myśl, gdy się umawiali. A jemu to odpowiadało. W szkole starał się jak najmniej rzucać w oczy. Na lekcjach odzywał się tylko wtedy, gdy musiał, a podczas przerw znikał w bibliotece. Tam siedział, czytał, pisał albo rysował.

- Naprawdę nie ma nikogo z kim chciałbyś się zaprzyjaźnić? – pytała często Megan. – Przecież nie wszyscy to krety. Chociaż spróbuj!

Ben za każdym razem obiecywał, że spróbuje. Nie mówił jednak matce, że trudno mu patrzeć innym dzieciom w oczy. Zawsze odnosił wrażenie, że czegoś od niego oczekują. Tak jakby musiał wypowiedzieć tajne hasło, którego nie znał. A może po prostu inni czekali, aż powie coś głupiego i się ośmieszy.

Z książkami było łatwiej. Dzięki nim Ben miał wielu wspaniałych przyjaciół. Wędrował z Samem i Frodem do Góry Przeznaczenia, z Harrym Potterem odkrywał tajne przejścia w Hogwarcie i jeździł na grzbiecie opancerzonego niedźwiedzia polowego do Bolvangaru. Jego życie wcale nie było nudne – tylko nie potrafił przekonać o tym matki. Wprawdzie przestała już namawiać go, by zapisał się do klubu piłkarskiego, ale okazji, by zeswatać go z jakąś dziewczyną, nigdy by nie przepuściła. To było żenujące dla Benai zapewne niezręczne dla tej... jak jej tam było? Portii. Na pewno miała ciekawsze zajęcia niż rozmowa z obcym chłopakiem. Najwyraźniej jednak za dobrze ją wychowano, by dała to po sobie poznać.

- Cześć – powiedziała Portia.

Wydusił z siebie ciche:

- Hej.”

5. Rozmowa kierowana

Jaki jest wasz przyjaciel (obecny albo wymarzony)? Co mógłbyś zrobić, żeby okazać mu sympatię i docenianie?

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

6. Praca plastyczna – Kartka dla przyjaciela

Prowadząca zachęca uczestników do zrobienia kartki z życzeniami albo podziękowaniami dla swojego przyjaciela. Można przygotować ją metodą kolażu i ozdobić naklejkami, wstążkami oraz innymi elementami dekoracyjnymi, które nam się podobają oraz wpisać życzenia przyjaciela lub podziękowania. Chętni mogą pokazać swoje wytwory artystyczne.

Podziękowanie i zakończenie zajęć

Agnieszka Kownatka

@bibliotekarka365

